KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1574/98

av den 22 juli 1998

om en stående anbudsinfordran i syfte att fastställa avgifter eller bidrag vid export av vitsocker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1785/81 av den 30 juni 1981 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker ([1]), senast ändrad genom förordning (EG) nr 1148/98 ([2]), särskilt artiklarna 13.2, 17.5, 17.15, 20.3 och artikel 39 andra stycket i denna, och

med beaktande av följande:

I enlighet med artikel 20 i kommissionens förordning (EEG) nr 1068/93 av den 30 april 1993 om närmare bestämmelser för fastställande och tillämpning av jordbruksomräkningskurserna ([3]), senast ändrad genom förordning (EG) nr 961/98 ([4]), kommer de anbudsbelopp som lämnas inom ramen för en anbudsinfordran som öppnas i samband med en åtgärd förknippad med den gemensamma jordbrukspolitiken att uttryckas i ecu. I artikel 3.3 i kommissionens förordning (EG) nr 1464/95 av den 27 juni 1995 om särskilda tillämpningsföreskrifter för systemet med import- och exportlicenser för socker ([5]), senast ändrad genom förordning (EG) nr 1148/98, föreskrivs att beloppen på de anbud som antas skall uttryckas i ecu på de licenser och övriga dokument som verifierar dessa belopp. Ecuns värde skall bestämmas i enlighet med artiklarna 2 och 3 i rådets förordning (EEG) nr 3813/92 ([6]), senast ändrad genom förordning (EG) nr 150/95 ([7]).

Med tanke på situationen i gemenskapen och på världsmarknaderna för socker bör med avseende på regleringsåret 1998/99 en stående anbudsinfordran öppnas snarast möjligt för export av vitsocker vilken, med beaktande av eventuella fluktuationer i världsmarknadspriserna på socker, ger möjlighet att fastställa exportavgifterna och exportbidragen.

Allmänna bestämmelser för anbudsinfordran för bestämning av exportbidrag för socker fastställdes i artikel 17a i förordning (EEG) nr 1785/81.

Mot bakgrund av transaktionernas speciella karaktär bör lämpliga bestämmelser antas avseende de exportlicenser som utfärdas i samband med den stående anbudsinfordran, varvid således undantag bör medges från förordning (EG) nr 1464/95. Bestämmelserna i kommissionens förordning (EEG) nr 3719/88 av den 16 november 1988 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med import- och exportlicenser och förutfastställelselicenser för jordbruksprodukter ([8]), senast ändrad genom förordning (EG) nr 1044/98 ([9]), och bestämmelserna i kommissionens förordning (EEG) nr 120/89 av den 19 januari 1989 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för exportpålagor på jordbruksprodukter ([10]), senast ändrad genom förordning (EG) nr 2194/96 ([11]), bör dock förbli tillämpliga.

I artikel 13.1 i kommissionens förordning (EEG) nr 1068/93 föreskrivs att när jordbruksomräkningskurser förutfastställs på ansökan av den berörda parten och på villkor som avses i artikel 6.1 andra stycket i förordning (EEG) nr 3813/92, måste en sådan ansökan inges samtidigt som anbudet som ett led i anbudsförfarandet. Av skäl som är speciella för sockermarknaden skall, när en aktör avser att utnyttja möjligheten till förutfastställelse av en jordbruksomräkningskurs, beslut i hans fall fattas först när ansökan om berörd exportlicens inges. I praktiken får han ansöka om förutfastställelse av den aktuella jordbruksomräkningskursen med avseende på exportavgift eller exportbidrag för den kvantitet socker som anges i anbudet först efter det att hans anbud har antagits. När det gäller det aktuella anbudsförfarandet måste undantag göras från dessa bestämmelser så att anbudsgivaren har möjlighet att ansöka om förutfastställelse av jordbruksomräkningskursen när ansökan om den berörda exportlicensen inges.

Den stående anbudsinfordran för regleringsåret 1997/98 som fastställts genom kommissionens förordning (EG) nr 1408/97 ([12]), förblir öppen fram till ett datum som fastställs senare. Det är därför lämpligt att fastställa stängningen av denna anbudsinfordran.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för socker.

([1]) EGT L 177, 1.7.1981, s. 4.
([2]) EGT L 159, 3.6.1998, s. 38.
([3]) EGT L 108, 1.5.1993, s. 106.
([4]) EGT L 135, 8.5.1998, s. 5.
([5]) EGT L 144, 28.6.1995, s. 14.
([6]) EGT L 387, 31.12.1992, s. 1.
([7]) EGT L 22, 31.1.1995, s. 1.
([8]) EGT L 331, 2.12.1988, s. 1.
([9]) EGT L 149, 20.5.1998, s. 11.
([10]) EGT L 16, 20.1.1989, s. 19.
([11]) EGT L 293, 16.11.1996, s. 3.
([12]) EGT L 194, 23.7.1997, s. 16.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En stående anbudsinfordran skall inledas för att fastställa exportavgifter och exportbidrag för vitsocker som omfattas av KN-nummer 1701 99 10. Under anbudsinfordrans giltighetstid skall delanbudsinfordringar utfärdas.

2. Den stående anbudsinfordran skall förbli öppen fram till ett datum som fastställs senare.

Artikel 2

Den stående anbudsinfordran och delanbudsinfordringarna skall genomföras i enlighet med bestämmelserna i artikel 17a i förordning (EEG) nr 1785/81 samt därpå följande bestämmelser.

Artikel 3

1. Medlemsstaterna skall upprätta en anbudskungörelse. Anbudskungörelsen skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*. Medlemsstaterna får även offentliggöra eller låta offentliggöra kungörelsen på annat sätt.

2. Kungörelsen skall särskilt ange villkoren för anbudsinfordran.

3. Kungörelsen får ändras under den stående anbudsinfordrans giltighetstid. Den skall ändras om villkoren för anbudsinfordran ändras under giltighetstiden.

Artikel 4

1. Den period under vilken anbud kan lämnas för den första delanbudsinfordran skall

a) börja den 30 juli 1998, och

b) sluta den 5 augusti 1998 klockan 10.30.

2. De perioder under vilka anbud kan lämnas för påföljande delanbudsinfordringar skall

a) börja den första arbetsdagen efter det att föregående period avslutats, och

b) avslutas på onsdagen klockan 10.30 i påföljande vecka.

3. Trots bestämmelserna i punkt 2 b skall perioden för ingivandet av anbud som skulle avslutas

— onsdagen den 11 november 1998 avslutas tisdagen den 10 november 1998 kl 10.30,

— onsdagen den 14 juli 1999 avslutas tisdagen den 13 juli 1999 kl 10.30.

4. Genom undantag från punkt 2 skall de delanbudsinfordringar som fastställts till onsdagen den 23 och den 30 december 1998, och onsdagen den 31 mars 1999 inte genomföras.

5. De tidsgränser som fastställs i denna förordning uttrycks i belgisk tid.

Artikel 5

1. Anbud i denna anbudsinfordran måste vara skriftliga och antingen inlämnas till den berörda myndigheten i en medlemsstat mot kvitto eller sändas till myndigheten med rekommenderat brev, telex, telegram eller fax.

2. I ett anbud skall följande anges:

a) Referensnumret på den anbudsinfordran som anbudet avser.

b) Anbudsgivarens namn och adress.

c) Den kvantitet vitsocker som skall exporteras.

d) Exportavgiftsbeloppet, eller i förekommande fall exportbidragsbeloppet, per 100 kg vitsocker, uttryckt i ecu med tre decimaler.

e) Det lägsta belopp som skall ställas som säkerhet för den kvantitet socker som anges i c, uttryckt i valutan i den medlemsstat där anbudet inges.

3. Ett anbud är giltigt endast om

a) den kvantitet som skall exporteras uppgår till minst 250 ton vitsocker,

b) bevis om att anbudsgivaren har ställt den säkerhet som anges i anbudet företes före utgången av tidsfristen för ingivande av anbud,

c) anbudet innehåller en förklaring från anbudsgivaren där denne, om anbudet antas, förbinder sig att ansöka om exportlicens eller exportlicenser för de kvantiteter vitsocker som skall exporteras, inom den period som anges i artikel 12 b,

d) anbudet innehåller en förklaring från anbudsgivaren att denne, om anbudet antas, förbinder sig att

— komplettera säkerheten genom betalning av det belopp som anges i artikel 13.4, om den skyldighet att exportera som följer av den exportlicens som avses i 12 b inte uppfylls, och

— inom trettio dagar efter det att exportlicensen har upphört att gälla, underrätta det organ som utfärdade exportlicensen om den eller de kvantiteter för vilka licensen inte har utnyttjats,

e) anbudet innehåller alla de uppgifter som krävs enligt punkt 2.

4. Ett anbud får ange att det skall betraktas som ingivet endast om

a) den lägsta exportavgiften, eller i tillämpliga fall, det högsta exportbidraget fastställs dagen för utgången av perioden för ingivande av de berörda anbuden,

b) anbudet, om det antas, gäller hela eller en angiven del av den kvantitet som anbudet avser.

5. Ett anbud som inte lämnas i enlighet med bestämmelserna i denna förordning eller som innehåller andra villkor än de som anges i den nuvarande anbudsinfordran skall inte prövas.

6. När ett anbud väl har ingivits får det inte dras tillbaka.

Artikel 6

1. Varje anbudsgivare måste ställa en säkerhet om 11 ecu per 100 kg vitsocker som skall exporteras enligt denna anbudsinfordran. Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artikel 13.4 skall denna säkerhet vad gäller anbud som antagits, övergå till att bli säkerhet för exportlicensen vid tidpunkten för inlämnandet av den ansökan som avses i artikel 12 b.

2. Säkerheten får efter anbudsgivarens val ställas antingen kontant eller i form av en garanti från en inrättning som uppfyller de kriterier som föreskrivs av den medlemsstat i vilken anbudet lämnas.

3. Utom i fall av force majeure kommer den säkerhet som avses i punkt 1 att frisläppas enligt följande:

a) Till anbudsgivare för den kvantitet för vilken deras anbud inte har antagits.

b) Med 10 ecu per 100 kg till anbudsgivare som inte har ansökt om relevant exportlicens inom den period som avses i artikel 12 b.

Den del av säkerheten som kan frisläppas skall dock minskas med det belopp som utgör den tillämpliga skillnaden

— mellan det högsta exportbidragsbelopp som fastställts för den berörda delanbudsinfordran och det högsta exportbidragsbelopp som fastställts för påföljande delanbudsinfordran, när det senare beloppet är högre än det förra,

eller

— mellan det lägsta exportavgiftsbelopp som fastställts för den berörda anbudsinfordran och det lägsta exportavgiftsbelopp som fastställts för påföljande anbudsinfordran, när det senare beloppet är lägre än det förra.

c) Till anbudsgivare vars anbud antas för den kvantitet för vilken de enligt artiklarna 29 b och 30.1 b i i förordning (EEG) nr 3719/88 har fullgjort den exportskyldighet som uppstår genom den exportlicens som avses i artikel 12 b i enlighet med artikel 33 i den förordningen.

Den del av säkerheten eller den säkerhet som inte frisläpps skall vara förverkad i förhållande till den kvantitet socker för vilken motsvarande skyldigheter inte har uppfyllts.

4. I fall av force majeure skall den berörda myndigheten i den berörda medlemsstaten vidta de åtgärder som den anser nödvändiga med hänsyn till de omständigheter som den berörda parten åberopar.

Artikel 7

1. Anbuden skall granskas i enrum av den berörda myndigheten. De personer som är närvarande vid granskningen skall ha tystnadsplikt.

2. Anbuden skall genast meddelas till kommissionen på ett sådant sätt att de förblir anonyma.

Artikel 8

1. Efter det att samtliga mottagna anbud har granskats får en högsta kvantitet fastställas genom delanbudsinfordran.

2. Beslut får fattas om att inte göra någon tilldelning enligt en viss delanbudsinfordran.

Artikel 9

1. Mot bakgrund av den nuvarande situationen och den utveckling som kan förutses på sockermarknaden i gemenskapen och i världen skall det fastställas antingen

— en lägsta exportavgift,

eller

— ett högsta exportbidrag.

2. Om inte annat följer av artikel 10 skall, när en lägsta exportavgift fastställs, kontrakt ges till varje anbudsgivare vars anbud anger en avgiftssats som är lika med eller högre än en sådan lägsta exportavgift.

3. Om inte annat följer av artikel 10 skall, när ett högsta exportbidrag fastställs, kontrakt ges till varje anbudsgivare vars anbud anger en exportbidragssats som är lika med eller lägre än det högsta exportbidraget och till varje anbudsgivare som har ansökt om exportbidrag.

Artikel 10

1. När en högsta kvantitet har fastställts för en delanbudsinfordran skall,

— om en lägsta exportavgift har fastställt, kontrakt tilldelas den anbudsgivare vars anbud anger den högsta avgiften. Om den högsta kvantiteten inte helt omfattas av den tilldelningen, skall tilldelningar göras till andra anbudsgivare i fallande ordning efter avgiftsanbud till dess hela den högsta kvantiteten har tagits i anspråk,

— om ett högsta exportbidrag fastställs, kontrakt tilldelas i enlighet med första strecksatsen. Om det efter en sådan tilldelning ännu återstår kvantiteter eller om det inte föreligger några anbud som anger en exportavgift, skall kontrakt fördelas i fallande ordning efter bidragsanbud till de anbudsgivare som anger ett exportbidrag till dess att hela den högsta kvantiteten har tagits i anspråk.

2. Om emellertid en tilldelning till en särskild anbudsgivare i enlighet med bestämmelserna i punkt 1 skulle resultera i att den högsta kvantiteten överskrids, skall tilldelningen begränsas till den kvantitet som ännu finns tillgänglig. Om två eller flera anbudsgivare anger samma exportavgift eller exportbidrag och tilldelningen till samtliga skulle resultera i att den högsta kvantiteten överskrids, skall den tillgängliga kvantiteten fördelas

— mellan de berörda anbudsgivarna i proportion till den totalt angivna kvantiteten i varje anbud, eller

— mellan de berörda anbudsgivarna med angivande av en högsta kvantitet som fastställs för var och en av dem, eller

— genom lottning.

Artikel 11

1. Den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten skall genast underrätta anbudsgivarna om resultatet av deras deltagande i anbudsinfordran. Därutöver skall myndigheten översända en förklaring om tilldelning till anbudsgivare vars anbud har antagits.

2. I förklaringen om tilldelningen skall åtminstone följande anges:

a) Referensnumret på den anbudsinfordran som anbudet gäller.

b) Den kvantitet vitsocker som skall exporteras.

c) Det exportavgiftsbelopp, uttryckt i ecu, som skall tas ut, eller i tillämpliga fall det exportbidragsbelopp som skall beviljas per 100 kg vitsocker av den kvantitet som anges i b.

Artikel 12

Varje anbudsgivare vars anbud antas skall

a) ha rätt att, under de omständigheter som avses i b och med avseende på varje tilldelad kvantitet, få en exportlicens som anger antingen den exportavgift eller det exportbidrag som angivits i hans anbud,

b) ha skyldighet att, i enlighet med relevanta bestämmelser i förordning (EEG) nr 3719/88, inge en ansökan om exportlicens med avseende på den kvantiteten. Ansökan får inte dras tillbaka och artikel 12 i förordning (EEG) nr 120/89 är inte tillämplig i ett sådant fall. Ansökan skall lämnas i enlighet med de relevanta bestämmelserna i förordning (EEG) nr 3719/88 senast

   — den sista arbetsdagen före den dag då följande veckas delanbudsinfordran skall äga rum, eller

   — om ingen delanbudsinfordran skall äga rum den veckan, den sista arbetsdagen i följande vecka,

c) ha skyldighet att exportera den kvantitet för vilken anbud har ingivits och, om denna skyldighet inte uppfyllts, att vid behov betala det belopp som avses i artikel 13.4.

Denna rättighet och dessa skyldigheter får inte överlåtas.

Artikel 13

1. Artikel 9.1 i förordning (EG) nr 1464/95 skall inte tillämpas på vitsocker som exporteras i enlighet med den här förordningen.

2. De exportlicenser som utfärdas i samband med en delanbudsinfordran skall vara giltiga från och med dagen för utfärdandet till och med utgången av den femte månaden efter den månad då delanbudsinfordran genomfördes.

De exportlicenser som utfärdats med avseende på de delanbudsinfordringar som hållits från och med den 1 maj 1999 är dock giltiga endast till och med den 30 september 1999.

De berörda myndigheterna i den medlemsstat som har utfärdat exportlicensen får, på skriftlig begäran av innehavaren till denna, förlänga giltighetstiden för denna till senast den 15 oktober 1999 om tekniska svårigheter uppstår som inte möjliggör att exporten verkställs inom den giltighetstid som anges i andra punkten och på villkor att denna åtgärd inte faller under det system som avses i artiklarna 4 och 5 i rådets förordning (EEG) nr 565/80 [1].

3. De exportlicenser som utfärdats för de delanbudsinfordringar som hållits mellan den 5 augusti 1998 och den 30 september 1998 är giltiga endast från och med den 1 oktober 1998.

4. Utom i fall av force majeure, om den skyldighet att exportera som är följden av den exportlicens som avses i artikel 12 b inte har uppfyllts, och om den säkerhet som avses i artikel 6 är mindre än

[1] EGT L 62, 7.3.1980, s. 5.

a) den exportavgift som anges på licensen, minskad med den avgift som avses i artikel 20.1 andra stycket i förordning (EEG) nr 1785/81 som gäller den sista dagen av giltighetstiden för nämnda licens, eller

b) summan av den exportavgift som anges på licensen och det exportbidrag som avses i artikel 17a.2 i förordning (EEG) nr 1785/81 som gäller den sista dagen av giltighetstiden för nämnda licens, eller

c) det exportbidrag som avses i artikel 17a.2 i förordning (EEG) nr 1785/81 som gäller den sista dagen av giltighetstiden, minskat med det exportbidrag som anges på nämnda licens

skall, med avseende på den kvantitet för vilken nämnda skyldighet inte uppfylldes, licensinnehavaren avkrävas ett belopp som är lika med skillnaden mellan resultatet av den värdering som gjorts enligt a, b eller c och den säkerhet som avses i artikel 6.1.

Artikel 14

Om en anbudsgivare har för avsikt att ansöka om förutfastställelse av jordbruksomräkningskursen enligt denna stående anbudsinfordran, skall bestämmelserna i artikel 13.1 andra strecksatsen i förordning (EEG) nr 1068/93 inte tillämpas.

Artikel 15

1. Om en ändring av interventionspriset på socker fastställd i ecu enligt förordning (EEG) nr 1785/81 eller en förändring av lagringsavgifterna, vilka fastställts i ecu enligt samma förordning, inträffar under tidsperioden från sista dag för anbudsinfordran fram till exportdatum, skall, genom undantag från artikel 7 i kommissionens förordning (EG) nr 2135/95 [1], en justering göras av de exportavgifter och de exportbidrag som fastställs enligt denna anbudsinfordran före den 1 juli 1999 för det socker som exporteras från och med detta datum.

2. Med avseende på den justering som avses i punkt 1 skall

a) i händelse av fastställande av ett interventionspris på vitsocker som är tillämpligt från och med den 1 juli 1999 och som är högre än det som gäller den 30 juni 1999, exportbidraget och exportavgiften justeras med ett belopp som är lika med den skillnad, uttryckt i ecu, per 100 kg som rådet mellan det interventionspris på vitsocker som är tillämpligt från och med den 1 juli 1999 och det interventionspris på sådant socker som gäller den 30 juni 1999,

b) i händelse av fastställande av ett interventionspris på vitsocker som är tillämpligt från och med den 1 juli 1999 och som är lägre än det som gäller den 30 juni 1999, exportbidraget och exportavgiften justeras med ett belopp som är lika med den skillnad, uttryckt i ecu, per 100 kg som råder mellan det interventionspris på vitsocker som gäller den 30 juni 1999 och det interventionspris på sådant socker som gäller från och med den 1 juli 1999.

3. För beräkning av de skillnader som avses i punkt 2 skall det berörda interventionspriset ökas med den motsvarande lagringsavgift som avses i artikel 8.2 andra stycket i förordning (EEG) nr 1785/81.

4. När enbart lagringsavgiftsbeloppet varierar från ett regleringsår till ett annat, skall justeringen av exportbidraget beräknas, från fall till fall, enligt bestämmelserna i punkt 2a eller 2b.

5. Vid tillämpningen av denna artikel skall de medlemsstater som utfärdar relevant exportlicens vid tidpunkten för utfärdandet fylla i fältet ”Särskilda anmärkningar” med följande:

”att justeras i enlighet med förordning (EG) nr 1574/98 för export som äger rum efter den 30 juni 1999”.

6. Justeringen skall genomföras när det aktuella exportbidraget betalas ut.

7. Medlemsstaterna skall informera kommissionen snarast möjligt om de kvantiteter socker för vilka en justering i enlighet med denna artikel har gjorts.

Artikel 16

Den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1408/97 skall stängas den 30 juli 1998.

Artikel 17

Denna förordning träder i kraft den 30 juli 1998.

[1] EGT L 214, 8.9.1995, s. 16.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 22 juli 1998.

På kommissionens vägnar
Franz FISCHLER
Ledamot av kommissionen